

اوراد و اذکار صبح و شام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الذی لا یضر مع اسمه شیء فی الأرض ولا فی السماء و هو السميع العليم

بنام خدائی که با نامش چیزی در زمین و آسمان ضرر نمی رساند و او شنوا و داناست. (سه بار)

أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق

پناه می برم به کلام کامل خدا از شر آنچه آفریده است. (سه بار)

(قل هو الله أحد)، (قل أعوذ برب الفلق)، (قل أعوذ برب الناس) هر کدام سه بار

أصبحنا وأصبح الملك لله ، والحمد لله ، لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك و له الحمد و هو على كل شيء قدير، رب

أسألك خير ما فى هذا اليوم، و خير ما بعده ، و أعوذ بك من شر ما فى هذا اليوم ، و شر ما بعده ، رب أعوذ بك من الكسل ،

و سوء الكبر ، رب أعوذ بك من عذاب فى النار، و عذاب فى القبر. و فى المساء يقول: أمسينا و أمسى - تا اینکه برسد به رب

أسألك خير ما فى هذه الليلة ، و خير ما بعدها ، و أعوذ بك من شر ما فى هذه الليلة و شر ما بعدها).

به بامداد وارد شدیم و کائنات به بامداد وارد شدند در حالیکه کائنات از آن خدا هستند و ستایش از آن خداست، و معبودی

بحق مگر خدا نیست، یگانه است، شریکی برای او نیست، و ملک از آن اوست، و ستایش از آن اوست، و او بر هر چیز

تواناست، پروردگارا از تو خیر آنچه در این روز است، و خیر آنچه بعد از آن است می خواهیم، و به تو از شر آنچه در این روز

است، و شر آنچه بعد از آن است پناه می برم، پروردگارا از تنبلی و بدی و کهنسالی بتو پناه می برم، پروردگارا از عذاب جهنم

و عذاب قبر بتو پناه می برم. (و در شب می گوید: به شامگاه وارد شدیم ... تا آخر)

اللهم بك أصبحنا، وبك أمسينا و بك نحيا، و بك نموت، و اليك النشور. و فى المساء يقول: اللهم بك أمسينا، وبك أصبحنا

و بك نحيا، و بك نموت، و اليك المصير).

خدایا به امر تو صبح کردیم، و به امر تو شام کردیم، و به امر تو زنده می شویم، و به امر تو می میریم، و بسوی تو است زنده

شدن. (و هنگام شام می گوید: خدایا به امر تو شام کردیم ... تا آخر)

اللهم عالم الغيب والشهادة، فاطر السموات والارض، رب كل شئ مليكه اشهد أن لا إله إلا أنت، أعوذ بك من شر نفسى و شر

الشیطان و شرکه و أن أقترف على نفسى سوء أو أجره الى مسلم.

خدایا! ای داننده نهان و آشکار، و ای آفریننده آسمانها و زمین، و ای پروردگار هر چیز و مالک آن، گواهی میدهم به اینکه نیست معبودی بحق مگر تو، پناه میبرم به تو از شر نفسم، و از شر شیطان، و اینکه مرا به شرک بیندازد، و از اینکه نسبت به خود مرتکب بدی شوم، و یا بدی را به مسلمانی نسبت دهم.

اللهم إني أسألك العافية في الدنيا والآخرة، اللهم إني أسألك العفو والعافية في ديني و دنياي و أهلي و مالي، و اللهم استر عوراتي، و آمن روعاتي، اللهم احفظني من بين يدي و من خلفي، و عن يميني، و عن شمالي، و من فوقی، و أعوذ بعظمتك أن أغتال من تحتی.

خدایا من از تو در دنیا و آخرت آمرزش و عافیت میخواهم، خدایا من از تو در دینم و دنیايم، و خانواده ام، و دارائيم آمرزش و عافیت میخواهم، خدایا عیوبم را بپوشان، و ترسم را ایمن گردان، خدایا مرا از پیش رویم، و از پشت سرم، و از سمت راستم، و از سمت چپم، و از سمت بالایم حفظ نما، و به بزرگی تو از اینکه ناگهان از سمت پائینم کشته شوم بتو پناه میب
لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك و له الحمد، و هو على كل شيء قدير (یکبار، یا ده بار، یا صد بار)
معبودی بحق نیست مگر خدا، یگانه است، شریکی برای او نیست، از آن اوست ملک هستی، و ستایش از آن اوست، و او بر هر چیز تواناست.

اصبحنا(أمسینا) على فطرة الإسلام، و على كلمة الإخلاص، و على دين نبينا محمد(ص) و على مله أبينا إبراهيم حنيفاً مسلماً، و ما كان من المشركين.

با دین اسلام، و کلمه توحید، و دین پیامبرمان محمد(ص)، و شریعت پدرمان ابراهیم که مایل بدین حق و مسلمان بود و از مشرکان نبود، به بامدام وارد شدیم. (هنگام شام همین دعا را گفته و میگوید به شامگاه وارد شدیم.)

يا حى يا قيوم برحمتك أستغيث، أصلح لى شأنى، و لا تكلنى إلى نفسى طرفه عين

ای زنده و تدبیر کننده عالم به رحمتت، از تو مدد می خواهم که همه امورم را نیکو سازی، و اینکه مرا به اندازه یک چشم به هم زدن به حال خود واگذار نکنی.

اللهم أنت ربى لا إله إلا أنت، خلقتنى و أنا على عهدك و وعدك ما استطعت، أعذبك من شر ما صنعت، أبوء لك بنعمتك علىّ، و أبوء بذنبي، فاغفر لى فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت

خدایا تو پروردگار من هستی، معبودی بحق مگر تو که مرا آفریدی نیست، و من بنده تو هستم، و من تا آنجائیکه بتوانم به پیمان و وعده تو پایدارم از شر آنچه انجام داده ام بتو پناه می برم، از نعمت تو بر خود آگاهم، و بگناهم اعتراف دارم، مرا هر آینه بیامرز، زیرا بجز تو کسی آمرزنده نیست.

سبحان الله و بحمده (صد بار) خدا پاک و منزّه است، و او را ستایش میکنم

حسبى الله لا إله إلا هو عليه توكلت و هو رب العرش العظيم (هفت بار).

خدا برایم کافی است، معبودی بحق مگر خدا نیست، بر وی توکل کردم، و او پروردگار عرش بزرگ است.

اللهم إني أصبحت (و در شب بعوض أصبحت، أمسیت گفته شود)، أُشْهِدُكَ و أُشْهِدُكَ حَمَلُهُ عَرْشِكَ و مَلَائِكَتِكَ، و جميع

خلقك بأنك أنت الله لا إله إلا أنت وحدك لا شريك لك، و أنَّ محمداً عبدك و رسولك. (یکبار یا دو یا سه یا چهار بار)

خدایا براستی که من صبح کردم در حالیکه تو و حاملان عرشت و فرشتگان و همه مخلوقات را گواه می گیرم به اینکه هر

آینه تو خدا هستی، معبودی بحق مگر تو نیست، یگانه ای و شریکی برای تو نیست، و اینکه محمد (ص) بنده و پیامبر تو

است. و در شب می گوید أمسیت تا آخر

اللهم ما أصبح (أمسى) بی من نعمه، أو بأحد من خلقك فمَنك وحدك لا شريك لك، فلك الحمد و لك الشكر.

الهی هر نعمتی که در هر بامداد به من یا به یکی از مخلوقات رسد تنها از توست، یگانه ای، شریکی برای تو نیست، ستایش

و شکر از آن توست.